בס״ד · טעון גניזה

מוסדות המיישי״ך

תיקון חצות לימי בין המצרים

סדר תיקון רחל לאמירה אחר חצות היום על חורבן בית המקדש

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מתי וכיצד אומרים

- ראוי לכל בעל נפש בימי בין המצרים להתאבל ולבכות אחר חצות היום על חורבן בית המקדש.
- נוהגים לשבת על הארץ ולומר את סדר תיקון רחל בבכייה.
- זמן אמירת התיקון הוא מחצות היום ועד שקיעת החמה.
- בסיום האמירה חוזרים על הפסוק האחרון כדי לסיים בדבר טוב, כדברי הרב פעלים.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִלְּכִּנוּ מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא-חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ: אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דְפִי וְלָשׁוֹן הָרָע, הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר וּמִרְמָה, יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת, כִּזַּבְנוּ, כָּעַסְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ, נֶאֱצְנוּ, נֶאֱפָנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, פָּגַמְנוּ, צָרַרְנוּ, צָעַרְנוּ אָב וָאֵם, קִשִּׁינוּ עֹרֶף, רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ וְתִעְתַּעְנוּ, וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ, וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה-נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים,

הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ, אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם,

וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל-חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל-חַדְרֵי בָטֶן, רֹאֶה כְלָיוֹת
וָלֵב, אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמְּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחֹל-לָנוּ אֶת-כָּל-חַטֹּאתֵינוּ,
וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל-פְּשָׁעֵינוּ.

יְכַוֵּן לִבְכּוֹת עַל חֻרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

עַל-נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם-בָּכִינוּ, בְּזָכְרֵנוּ אֶת-צִיּוֹן: עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי-שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה, שִׁירוּ לָנוּ
מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְיָ , עַל אַדְמַת נֵכָר: אִם-אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם-לֹא אֶזְכְּרֵכִי, אִם-לֹא אַעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם,
עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי: זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָם, הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ, עַד
הַיְסוֹד בָּהּ: בַּת-בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה, אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם-לָךְ, אֶת-גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ:
אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת-עֹלָלַיִךְ אֶל-הַסָּלַע:

מִזְמוֹר לְאָסָף, אֱלֹהִים! בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ, טִמְּאוּ אֶת-הֵיכַל קָדְשֶׁךָ, שָׂמוּ אֶת-
יְרוּשָׁלַם לְעִיִּים: נָתְנוּ אֶת-נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם, בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ
לְחַיְתוֹ-אָרֶץ: שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם, וְאֵין קוֹבֵר: הָיִינוּ חֶרְפָּה
לִשְׁכֵנֵינוּ, לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ: עַד-מָה יְיָ תֶּאֱנַף לָנֶצַח, תִּבְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ
קִנְאָתֶךָ: שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדָעוּךָ, וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
קָרָאוּ: כִּי אָכַל אֶת-יַעֲקֹב, וְאֶת-נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ: אַל-תִּזְכָּר-לָנוּ עֲוֹנֹת
רִאשֹׁנִים, מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי

יִשְׁעֵנוּ עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם, יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם-עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר, כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: וְהָשֵׁב לְשָׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל-חֵיקָם, חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ, נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:

זְכֹר יְיָ מֶה-הָיָה לָנוּ, הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת-חֶרְפָּתֵנוּ: נַחֲלָתֵנוּ נֶהְפְּכָה לְזָרִים, בָּתֵּינוּ לְנָכְרִים: יְתוֹמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב, אִמּוֹתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת: מֵימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ, עֵצֵינוּ בִּמְחִיר יָבֹאוּ: עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ, יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ: מִצְרַיִם נָתַנּוּ יָד, אַשּׁוּר לִשְׂבֹּעַ לָחֶם: אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם, וַאֲנַחְנוּ עֲוֹנוֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ: עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ, פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם: בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ, מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר: עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נִכְמָרוּ, מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב: נָשִׁים בְּצִיּוֹן עִנּוּ, בְּתֻלוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה: שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ, פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ: בַּחוּרִים טְחוֹן נָשָׂאוּ, וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשָׁלוּ: זְקֵנִים מִשַּׁעַר שָׁבָתוּ, בַּחוּרִים מִנְּגִינָתָם: שָׂבַת מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ, נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְחוֹלֵנוּ: נָפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, אוֹי-נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ: עַל-זֶה הָיָה דָוֶה לִבֵּנוּ, עַל-אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ: עַל הַר-צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם, שׁוּעָלִים הָלְכוּ בוֹ: אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, כִּסְאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ, תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי אִם-מָאֹס מְאַסְתָּנוּ, קָצַפְתָּ עָלֵינוּ עַד-מְאֹד:

יחזור לומר פסוק ״השיבנו, לסיים בדבר טוב (רב פעלים ח״ד):

הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה, מִזְּבוּל קָדְשְׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ, אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ, הֲמוֹן מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הִתְאַפָּקוּ: כִּי-אַתָּה אָבִינוּ, כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעֲנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירֻנוּ. אַתָּה יְיָ אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, לָמָּה תַתְעֵנוּ יְיָ מִדְּרָכֶיךָ, תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ, שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ: לַמִּצְעָר יָרְשׁוּ עַם-קָדְשֶׁךָ, צָרֵינוּ בוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ:

וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: אַל-תִּקְצֹף יְיָ עַד מְאֹד, וְאַל-לָעַד תִּזְכֹּר עָוֹן, הֵן הַבֵּט-נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ: עָרֵי קָדְשְׁךָ הָיוּ מִדְבָּר, צִיּוֹן מִדְבָּר הָיָתָה יְרוּשָׁלַיִם שְׁמָמָה: בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ, וְכָל-מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה: הַעַל-אֵלֶּה תִתְאַפַּק יְיָ תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ עַד-מְאֹד:

עַל-חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים, כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ. הַמַּזְכִּירִים אֶת-יְיָ אַל-דֳּמִי לָכֶם: וְאַל-תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ, עַד-יְכוֹנֵן וְעַד-יָשִׂים אֶת-יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ: נִשְׁבַּע יְיָ בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ, אִם-אֶתֵּן אֶת-דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבַיִךְ, וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי-נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ, אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ: כִּי מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ, וְהִלְלוּ אֶת-יְיָ , וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי:

אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי-עֵת לְחֶנְנָהּ, כִּי-בָא מוֹעֵד: כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-אֲבָנֶיהָ, וְאֶת-עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ , נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: